

Ešte jeden dážd'

1.

P.S.:

predstavoval
som si
aké
by
to
bolo

kebyže sa opäť
stretneme

(kebyže si
naozaj
pri
mne)

(ako sledujeme stromy)

(ako je jeseň)

a
Ty
rozprávaš

o
tom

čo
sa
medzičasom
udialo

(že ako sa mám)

(na čo práve myslím)

(a v tom
by medzi nami

ticho

prepojilo
lístie)

P.S.2:

aj
keď
si
ma
vtedy
len
letmo
pobozkala

(nikdy
ma
neopustili
Tvoje
pery)

P.S.3:

viš

aj
časť
nekonečna

je
tak
isto
nekonečná

(a
ja
ju
ukladám)

(do spomienky)

kde
ich
stále
cítim

2.

P.S.:

dalším

dôkazom

Tvojej

výnimočnosti

je

že aj

keď sa

vyhneš

svetlu

prídu

sa

Ti

zdôverit'

tiene

3.

keď som Ťa našiel

(vieš)

(roky predtým)

(všetko vôkol)

som sledoval

akoby cez tmavošedý
rám

(zvyklo mi byť zima)

(zabúdaj

som

na

slzy)

(už ani neviem)

že prečo

(dnes je to inak)

(hovoríš)

"náš
vesmír
nikdy
nezanikne"

(netušiac, že)
odkedy

si v ňom

zasadila
kvety

odvtedy
začalo

v
ňom
existovať

aj
slnko

4.

keď sa nadýchneš samoty

(keď Ťa stromy začnú
objímať)

cítiš slzy

(vystieraš ruky)

(áno, aj miestami prší)

a Ty premýšľaš

že v

podstate

je oboje

len

voda

(vzápätí vnímaš)

(práve tam, kde sa dotknú)

ako

prirodzene

(ako tebeblízko)

sa mieša

ich iná

ich zvláštna

(ale v svojej nevyhnutnosti príbuzná)

moc

(keď sa nadýchneš samoty)

(keď sa medzi stromami

ukotvíš do ticha)

si mi blízko

(až tak)

že vieš

že dážď dokáže prehlušiť slzy

len aby existoval priestor

kde môžeme

byť nebadane

spolu

kde sa môžeme

opakovať

(po prvýkrát)

milovať

5.

keď
nedočkavo
čakáš

cítiš
ako
sa
čas
zamotoáva

ako je zrazu veľa vecí prázdnych

(len kúskom vedomia
sa ešte matne pýtaš
kde vlastne som

ako sa mám

či na Teba
myslím)

ale keď

zatvoríš

oči

a
len
tak
si

(keď naozaj cítiš
to jediné podstatné

že si)

zrazu
pozoruješ

zázraky

(všadeprítomné)

(neopísateľné)

(jedinečné)

zázraky

(tie
ktoré
boli
celý
čas
blízko
Teba)

(vieš
zvláštne je
že to je tá časť Teba)

ktorú cezo mňa ešte len opatrne spoznávaš

a ja ju na Tebe

od prvej
chvíle
milujem

6.

P.S.: dnes som premýšľal, kedy som Ťi napísal prvú básň... (že ich bolo veľa prvých) ako keby som Ťi písal každú s novou výzvou, zakaždým na inom okraji duše

(myslím, že som Ťi ich tam odložil, ak by si náhodou prišla, z nečakanej strany...)

(a mohla si prečítať) niečo o tom, kde si, ako som sa vtedy cítil, kto asi som a čo nás približne čaká...

ak by si si priala...

ak som sa od vtedy príliš nezmenil...

P.S.2: premýšľal som, že som Ťi ich písal tak dávno... s tým zvláštne istým pocitom, že si blízko, neskutočne blízko... ale že je ešte čas, že sa najskôr musíme naučiť prijať, ... a keď sa na to pozriem späť, aj sa tak stalo

P.S.3: neskôr som myslel na to, či Ťi raz napíšem poslednú, ale potom som si uvedomil, ... že Ťa nikdy nenechám zomrieť, že práve preto Ťi stále píšem, lebo v každom slove pre Teba, budeš zakaždým, keď ho niekto prečíta, nanovo žiť

7.

ak
sa
v
myšlienkach
so
mnou
naďalej
rozprávaš

(a ak počuješ
slová
ktoré
sa
mi
bojíš
priamo
povedať)

(som tu)

(vo
vyváženom
tichu)

(len, prosím)

(přid'

už

ku

mne)

(nech

sa

pod

dotykmi

všetko

zahojí)

8.

P.S.:

nedávno

som

sa

Ťa

v

duchu

pýtal

(či by si ma

začala

dnes

opäť

ľúbit')

ak by sme

vymazali

všetky

spomienky

na

seba

(že ak áno)

či by si niečo
zmenila

(a či by som mal niečo zmeniť ja)

(tak trochu zo strachu)
som ešte dodal

že
nemusíš
odpovedať
slovami

P.S.2: potom som si čítal prvý list od Teba,
predstavujúc si, aká si vtedy bola, ako som Ťa vnímal,
porovnávajúc s Tvojím dnešným úsmevom...

možno si pri mne zväžnela

(možno ustálila)

vlastne som chcel len povedať, ...

P.S.3: milujem Ťa

9.

aj keď
v pozadí
žiaria
naše
spomienky

(si zdržanlivo smutná)

a ja Ti chcem toho toľko povedať

(ale nakoniec
len
spolu
vnímame
jar)

ako rozosiela
ostýchavé
kvapky
dažd'a

ktoré
sa
nám

mätko
riedia

do duše

10.

...keď prestalo pršať

(mala si zatvorené oči)

(tak si sa ešte na chvíľu schúlila

do predstavy)

ako Ti

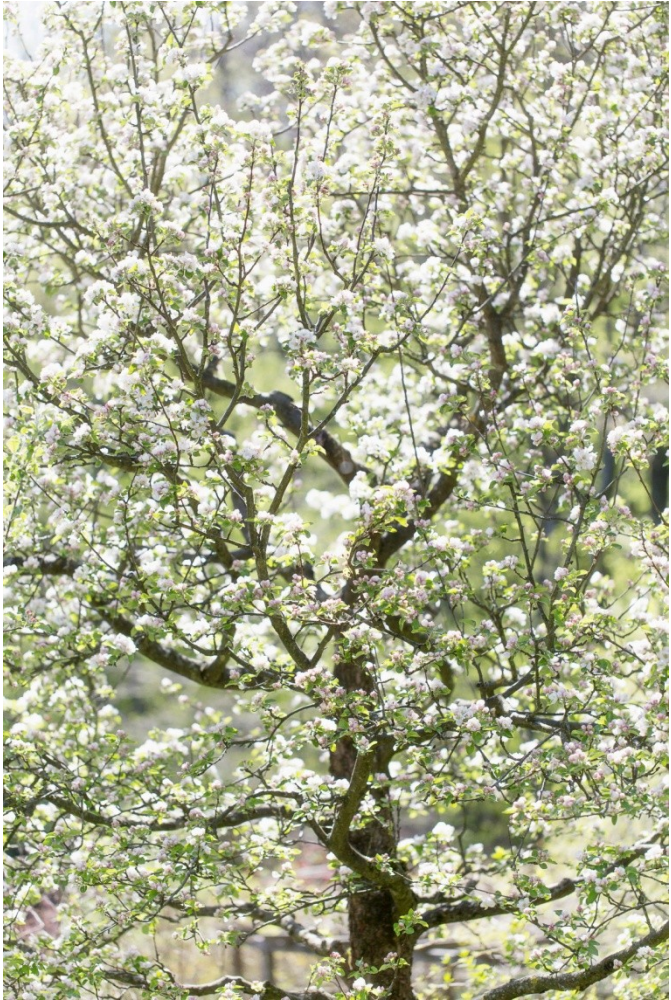
na tvár

kladiem

moje

(najtrpezlivejšie)

dotyky

11.

P.S.: Dnes som bol opäť pri tom strome, kde som Ťi včera napísal, že Ťa milujem. Áno, máš pravdu, tak trochu nepriamo, niekedy... (keď sa nad tým teraz zamyslím) akoby som slovami obchádzal to najpodstatnejšie, čo sa Ťi snažím mnohokrato vyjadriť. Ale Ty ma poznáš.

P.S.2: Hľadal som na konároch stopy včerajšieho dažďa, či kvetom ublížil, či je všade ešte päť lupienkov, tak ako si jablone zvykli...

P.S.3: (Predstavoval som si, že si vedľa mňa) - že bude na chvíľu všetko (bez odôvodnenia) ako má byť.

Že doznejú kvapky v lúčoch,

a že Ty položíš pomaly hlavu na moje rameno.

že sa rozprestrie kvet (chránený z piatich strán)

12.

aj
keď
sa
dnes
odnaučíš
túžiť

aj
keď
sa
dnes
odnaučíš
čakať

(nezabudni)

že si to ešte stále Ty

(či veríš)

(alebo pochybuješ)

v

každěj

jednej

Tvojei

minulei

slze

sa

aj

tak

raz

prebudí

jar

13.

P.S.:

včera
sa
mi
snívalo

(že si d'aleko)

(ale v tom som si uvedomil)
(že Ťa aj tak počujem)

(ako šepkáš)

(že byť doma)

(môže
znamenat'
aj
Tvoje
srdce)

(že tam máš

všetko)

(aj keď
si
sama)

(že jediné
čo
Ťa
uchráni

je
jeho
krehkosť)

P.S.2: prebudil som sa pri Tebe. mal som pocit, že Ťi je chladno. "chcem prezimovať v Tvojom objatí" (domyslel som si do Tvojich pier). vieš, niekedy snívam Tvoje sny. a vidím, že sme o to viac zrastení, čím viac dokážeme byť sami.

P.S.3: nezávisiac od všetkého, chýbaš mi. i keď zvykneš cítiť, to čo ja. ale predsa, v tom "chýbaš mi" býva jeden bezpodmienečný, bezčasový cit - ktorý, ak by sa dal vyjadriť - by Ťi prezradil, ako veľmi Ťa milujem.

14.

aj
keby
boli
moje
spomienky
najznámejšou
alejou

bol
by
v nej
každý
strom

jedinečne
prirodzenou

(nedotknuteľnou)

slobodu-dýchajúcou

(a zároveň
tak
pyšne
utajenou)

myšlienkou na Teba

15.

P.S.: dnes ráno ma zobudil dážď
(len navonok)

vo vnútri bdel - nemenne - pocit,
že si.

a tak som ešte na chvíľu zatvoril oči

(premýšľajúc
aké boli asi
sny)

(či celú noc pršalo)

(a prečo ma prebudil
práve teraz)

(v tom som videl ako sa do toho
citu prepašoval ďalší odtieň ~

neznámy,
ale predsa podobný tomu,
že nie sme spolu)

P.S.2: predstavoval som si, ako spolu mlčíme a ako
nečakane,

naraz, sa navzájom pýtame "prečo to nezmeníme?" -
len pohľadom... v tom sa usmeješ a ja sa usmejem, ...

(prestalo pršať)

P.S.3: ešte sme spolu.

(otváram oči)

hovoríš, že čo nás trápi, je navonok...

že vo vnútri sme

že to nekonečné

(z našich srdc)

sa zakaždým zmestí

do jednej slzy

16.

ak by si mala jedno voľné pranie

(jeden jednoduchý)

dôverný

(možno už dávnozabudnutý sen)

Pahla by si si dnes ku mne?

(tak ako ja,

sa taktiež seba opýtajúc)

či to,

čo vyrastá

z rovnakého bodu

sa zaručene

neskôr

dotkne

(a prečo
každá
kvapka
rosy
premieta
na Tvoju tvár
od seba
ešte
svetlejší
tieň)

ak by si mala dnes jedno voľné pranie
(práve ten jednoduchý)
blízky
(možno už dávnozabudnutý sen)

splnila by si moje

byť
len
tak

(v nekonečnom
okamihu)

pri Tebe

17.

A Ty si mi povedala:

"Máš pravdu.

(Nikto nie je ako Ty.)

Si najďalej

v

tom

ako

si

mi

blízko."

18.

P.S.:

dnes
keď som
medzi nami
hľadal rozdiel

(pozrel som sa do seba)

videl som Teba

len Teba

(až neskôr, bolo cítiť)
ako v pozadí

presvitám

P.S.2:

možno je to naopak u Teba

že keď sa pozrieš do seba

vidíš seba

a až časom
(keď neodvrátiš zrak)

som zrazu
tam

P.S.3:

možno preto
(som si opatrne domyslel)
si stále pri mne

ako pokoj
na miestach
kde
som sám

ako spomienka
na
to
čo ešte
len
bude

ako
úsmev

(v ktorom
sa
skrýva
tajná
myšlienka)

(ktorú za
mňa
precítiš)

aby si
sa

(v nepozorovanú chvíľu)

ku
mne
opäť
vrátila

ako

vlastná

slza

19.

nikdy
nesklamem
Tvoj
svet

nebudeš ho musieť
rozdeliť na dve časti

nebudeš sa musieť skryť
(aby Ťa aj iní nenašli)

príď do môjho

(ráno)

(keď pomaly
odžmúriš
oči)

preletí

nad Tebou

myšlienka

že je to tak podobné

že je to to isté

tiché

svetlo

do ktorého

zvykneš

vnárat'

ruky

keď

si

u

seba

doma

20.

zvláštne

na

Tvojich

slovách

je

že

som

si

bližšie

že sa vidím

(zčasti tak,

ako ma vnímaš Ty)

(až mám chuť do sveta vykričať,

kto naozaj som)

(potom si uvedomím)

že sme na mori

všetci

(na tom nekonečnom mori)

bud' v inom smere

bud' v inom odstupe

viš

(ja Ťa predsa len počujem)

a to ticho

na konci

Tvojich

slov

(ma posúva k Tebe)

opät'

a

opät'

rozvlňujúc

moju

hladinu

21.

(ver)
že Tvoje slzy

aj keď
po nich krídla
o niečo viacej vážia

(keď vzlietneš)

vo
vzduchu

sú
o to ľahšie

čím
väčšmi

na

zemi

t'ážia

(ver mi)

Tvoje slzy

(aj keď sa objavila
až ku koncu dňa)

si už vysoko

(pravidelne
dýchajúc)

odkedy

si

sa

odrazila

od

najtmavšieho

dna

(ver mi)

len cez Tvoje slzy

vidíš

moje

ako Ti

v nich

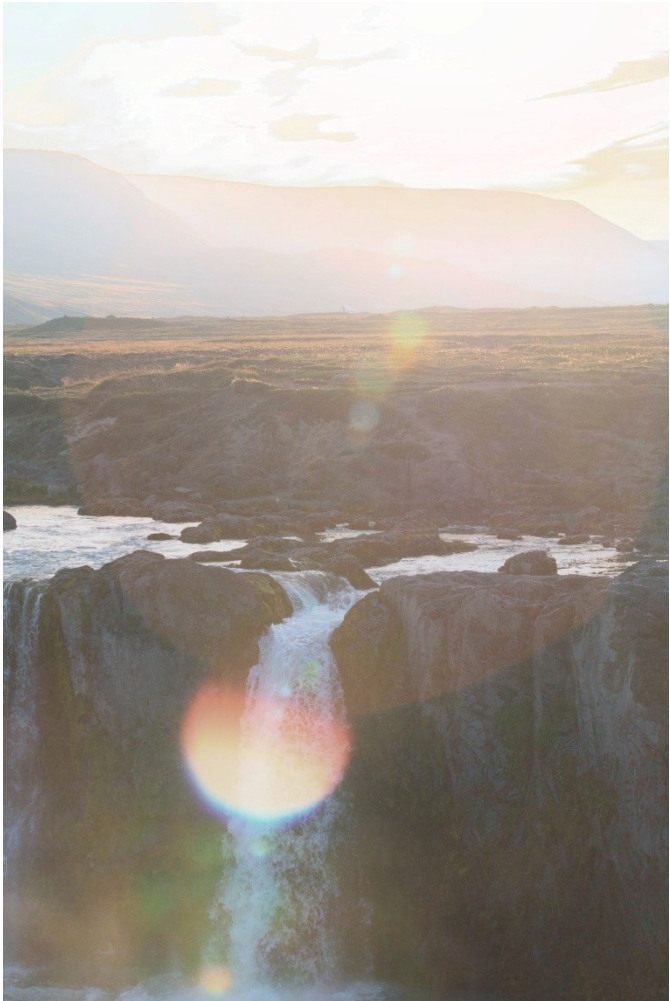
šepkám

že

som

pri

Tebe

22.

P.S.:

teraz

(keď
Ťa
už
poznám)

Ti
spätne
ďakujem

za
každé
jedno

utajené

znamenie

23.

včera
keď som
čítal
že
tí
čo chcú všetkých zachrániť
väčšinou zabudnú zachrániť seba

som sa rozhodol
že pôjdem za Tebou
a Ti len tak

(v Tvojej prekvapenosti)

poviem
že mi chýbaš

ale to by bolo

málo

a tak som si premietol

čo si mi prezradila

(a čo som Ti prezradil ja)

zlúčiac

len to podstatné

aby si si sama

(nevedomky)

(opatrne)

pritúžila

moje túžby

do

Tvojich

pier

24.

P.S.: (spomeň si, ...)

v prvých listoch bolo "navždy" niečo na dlhú dobu,
niečo nemenné, za hranice života siahajúce... často
ako (rovnocenne podstatný) doplnok k tomu, ako sa
ľúbime.

sľz bolo málo

(aj keď sme im nerozumeli)

prichádzali jednoducho

namiesto slov

(namiesto ticha)

padali

zvonku

P.S.2: (spomeň si, ...)

neskôr sa každé "navždy" do predošlých slov
vstrebalo. písala si menej. (ja viem, nahradili ich
bozky) - ale predsa

sľz bolo viacej

(aj keď sme im začali rozumieť)
prichádzali nepriamo

namiesto slov
(namiesto ticha)

padali
zvonku

P.S.3: (spomeň si, ...)

na teraz

(píšem Ti opäť)
slzy nevidno

(už im rozumiem)

prichádzajú

ako slovo

(ako ticho)

padajú
dovnútra

25.

keď
budeš
znovu
snívať

ten
jeden

z
Tvojich
najosamejších
snov

budem pri Tebe
(budem pri Tebe bdieť)

(trpezlivo)

až kým
uprostred tmy

(z opätovaného stisku)
Tvojej ruky

ku
mne

konečne precitneš

26.

chcem Ti napísať

že som

dnes

(po búrlivej dobe)

opäť

ležal

na našom mieste

(neviem, či vieš,

ktoré myslím)

(len... aby bolo všetko

ako kedysi...)

(zatvoril som oči)

mysliac na Teba

(ako sa usmievaš)

(ako dýchaš)

(ako chceš aj Ty priblížiť sa vánku)

(ako zatváraš oči)

(ako si)

...v tom cítim, že si st'astná

(že sme bližšie)

keď zrazu

netušíš

či to bola moja

(alebo Tvoja slza)

ktorá sa

horiaco

dotkla

kútikov

našich

pier

27.

A Ty si mi povedala:

"Aj
veľmi
blízke
stromy

museli

najprv

vyrásť

aby

sa

mohli

raz

dotknúť

cez

korene."

28.

dnes som si uvedomil
že v mojom svete nie som sám

(že je len zčasti môj)
že prichádzaš

(aj pre Teba nečakane)

aby si pri mne ležala

aby som Ťi do vlasov
vplietal tie zvláštne
dotyky

(ktoré odolajú zajtrajšku)

(cez ktorých nehu)

(Tí ticho čítam)

o Tvojich

najtajnejších

snoch

že keď zavries oči

(všetko, čo počuješ)

(všetko, čo aj inak cítiš)

si vlastne Ty

(v podobe, v akej si si blízka)

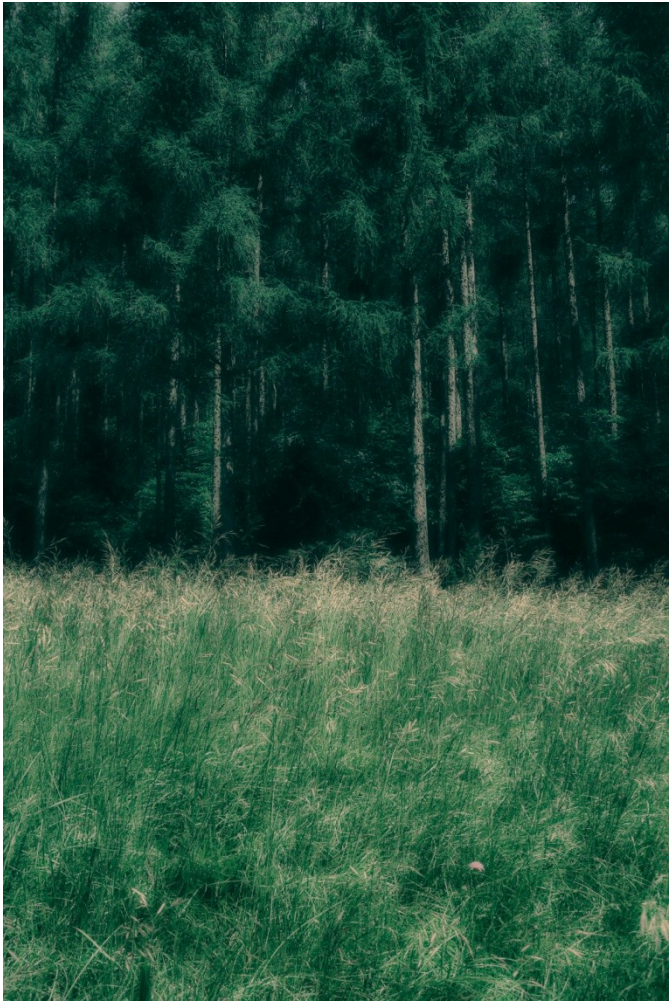
len keď si sama

čakajúc

na jemnú ozvenu

slova

milujem

29.

P.S.:

na rozhraní
vychladnutých lesov
(a rozpálených lúk)

zvyknem
sa
Ti
zdôverit'

že nachádzame život ľahšie
u ľudí

s ktorými môžeme sa porozprávať

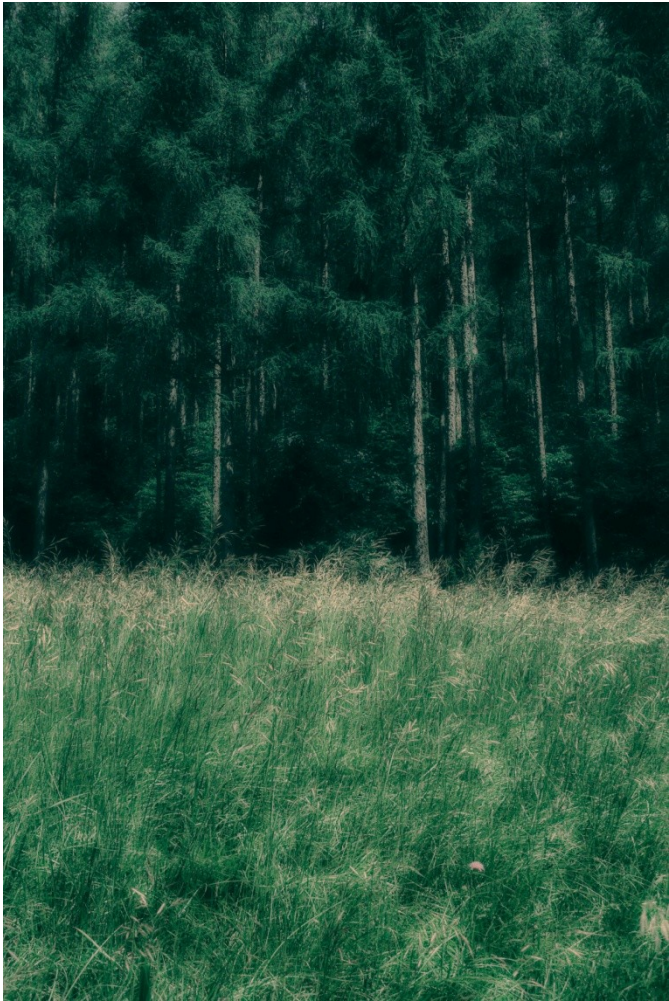
o smrti

že sú nám blízko

(i keď ich úsmev hlboký)
často svedčí o vnútornom

vyjadrení

slz

P.S.2:

(máš pravdu)

do istej miery

som to ja

kto Ťa učí

ukotvit' Tvoje myšlienky

(kto Tvoje túžby ustáli)

že

cítiš

upokojujúcu silu stromov

keď o pár

krokov

si ľahneš do slnka

a začneš snívať

medzi stebkami

30.

ak poznáš ten pocit
(ešte za svetla)

keď pod viečkami

rozčervená

sa

noc

vánok listuje v odkvitnutých stromoch

(oblaky márne dočahujú na obzor)

zatiaľ...

Ty počúvaš

(Ty snívaš)

(je jún)

ak poznáš ten pocit

(brodíš

sa

cez

moje

srdce)

(všetko, čo cítim, sa pod Tebou vlní)

(ale ja)

som tam

(na brehu)

podávam Ti

ruku

(pýtaš sa, kde

spí Tvoje meno)

(pýtaš sa, čo z toho som nedávno zažil)

(na moje predstavy)

(ale až neskôr)

ked sa v objatí

z mojej

duše

opäť

zohreješ

31.

P.S.:

len som Ťi chcel napísať

...dnes ráno
(mysliac na Teba)

som si uvedomil

že
kvety
sú
tým
vzácnym

(nenapodobiteľne
krehkým)

zrkadlom

cez ktoré
sa
zvyknem
pozerat'

do
Tvojej
duše

32.

aj keď niekedy počuť

(všetky

srdca)

ako

sa

vlievajú

(naraz)

(bez výnimky)

do

nočného

dažďa

ja v ňom

rozpoznávam

ten

jeden

pravidelný

tón

(ktorý patrí Tebe)

(je blízko)

že keď sa pozriem
hore

prechádza
priamo

cez moju tvár

cez hladinu toho, na čo myslím

do sveta, ktorý inak
vnímam

aj keď niekedy počuť

všetky

srdcia

ako

sa

vlievajú

(naraz)

(bez výnimky)

do

nočného

dažďa

možno je počuť

iba moje

(ktoré si nedokáže spomenúť
na chvíľu bez Teba)

(ktoré cez každý tón)

len

nahlas

naše ticho

(a čo sme v ňom zažili)

navonok

skrýva

(a sa práve tým najviac)

do iných

zrkadlí

34.

P.S.:

v duchu

keď som si dnes čítal

Tvoje slová

(tie, v ktorých píšeš o sebe)

mal som miestami pocit

že mi patria

(že sú moje)

že som k nim nekonečne dlho

hľadal cestu

(a aj keď ju našiel)

že si už nepamätám

prečo som sa dlhšie

(ako Ty)

predieral

cez moju odvahu

neskôr som sa pokúšal utešiť tým
že to sú iba slová

(ale v tom som už cítil Tvoje bozky)

spätne

premietajúc do nich všetko
čo sme zažili

(čo im predchádzalo)

(a čo by si počula)

(ak by sme teraz spolu)

(z povrchu pier)

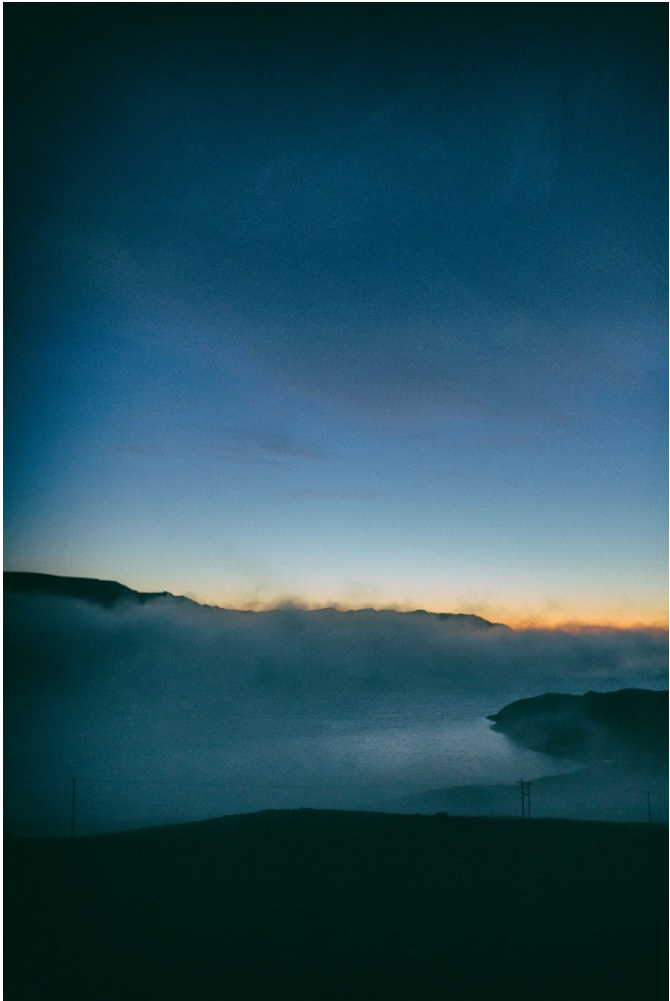
vyslobodili slová

(tie
moje
ostýchavé
slová)

ktoré Ti
každý ich
dotyk

vtedy

zatajil

35.

keď prestane
pršať

prosím ostan'

(ostan'
pri mne)

ešte

jednu

noc

keď Ti prestane
byť zima

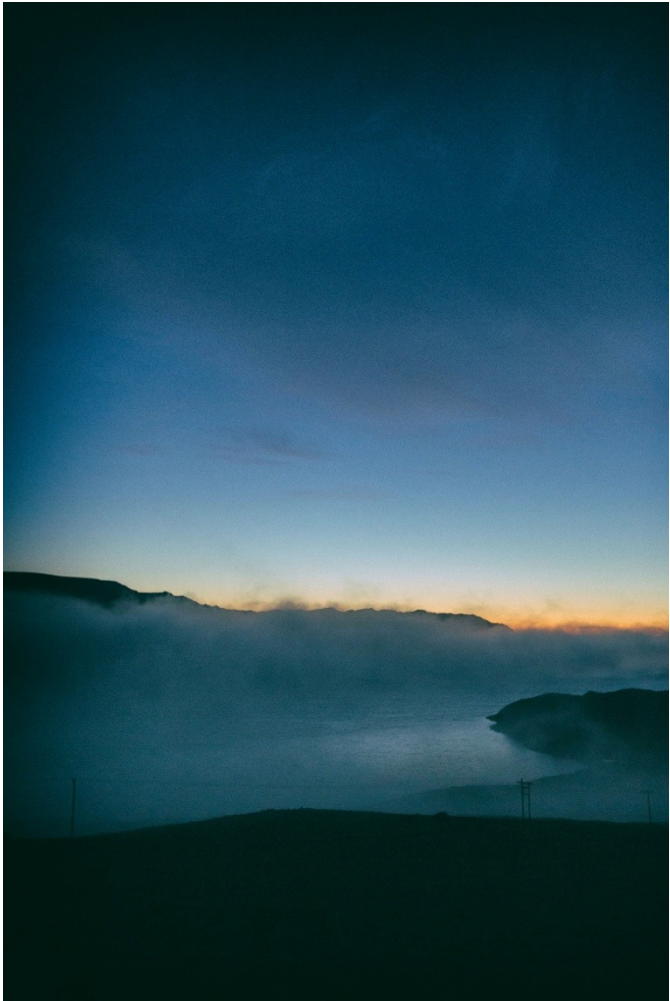
prosím ostan'

(ostan'
pri mne)

ešte

jeden

bozk

(a keď raz ráno)

prestane

byť

aj

nebo

prosím ostaň

(ostaň pri mne)

e š t e

j e d e n

d á ť d'

36.

až keď slovami vytvoríš ticho
(a až keď tichom privoláš slová)

žiješ podľa Tvojho srdca

(žiješ v hĺbke)

(žiješ na dne)

Tvojho

zázračne

neúnavného

srdca

ktoré prechádza

(napriek tme)

cez

všetky

vrstvy

(aby sa na povrchu)

aby niekde medzi slovami

(a niekde medzi tichom)

sa

premenilo

v

svetlo

(búrlivo

vyvierajúce)

len

v

mojom

objatí

37.

P.S.:

máš pravdu
(do istej miery)
žije každý
v sebe

len tu
a tam

(zvyčajne nečakane)

niekto zaklope

(a Ty namiesto otázok)

či niečo potrebuje

či chce len povedať
že vedľa býva

(alebo sa
s úsmevom
pokúša
Ťa
bezdôvodne navštíviť)

si zrazu ešte tichšie

(chceš byť sama)

chceš sama

čakať na prvé ráno

ktoré odoženie
aj to zvyšné šero

(to všetko
čo si nazvyš priniesla)

keď si sa
(po dlhej dobe)

do seba
opäť

vrátila

38.

P.S.:

poslednú noc
som opäť neplánovane bdel

neviem už
čo sa mi snívало

len si pamätám
že som odtiaľ

priniesol

myšlienky na Teba

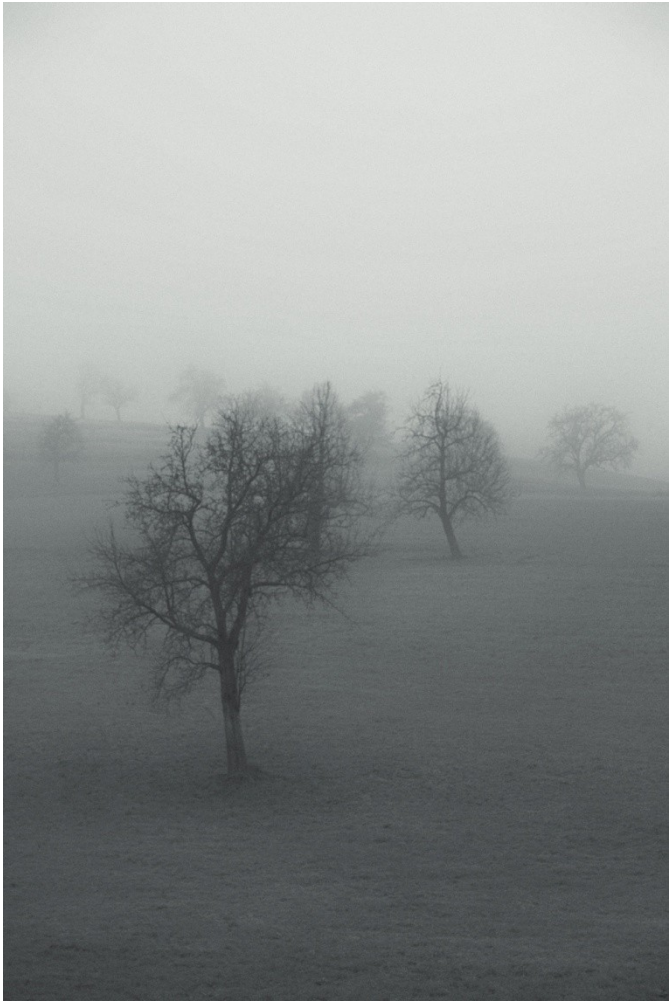
P.S.2:

(bolo v nich všetko)

(bol v nich šepot)
(že si najvzácnejším človekom ktorého si stretla)

(boli v nich okná)

(vábiace zvedavosť prvojúlového dažďa)

(bola v nich vzdialená spomienka)
ako sa pod balkónom duše
rozprestiera november

(bola si v nich Ty)

(bola v nich Tvoja jedinečnosť)

a niekde na okraji

(tam, kde vyčnieva moje osamotenie)

som zatvoril oči

(sledujúc

ako trpezlivo)

(ako neodvratne)

sa plní

všetko

čo sme si kedy

priali

39.

dnes ráno
keď som premýšľal
čo by si povedala
ak by si našla odkaz

(písaný placho)

(písaný obsiahlo)

(ale predsa len v zmysle)

že som tu

(pre Teba)

ak by si ma chcela...

som v každej predstave

(za každou lúkou)

(kde boli kvety)

videl dom

veriac

(že je to tá posledná chvíľa)

(keď som sám)

že nastal čas

že si ma našla

a

že

sa

práve

pri okne

usmievaš

40.

ak si chceš byť blízko

(naozaj blízko)

tak si spomeň

že je v tom búrka

(že je v tom nekonečné ticho)

byť pri mne

(keď sa opatrne)

(aj do

posledného

zákutia)

Tvojej samoty

vstrebe

pocit

že

si

moja

41.

chcela si mi niečo napísať

len sa spýtať
na čo myslím

(a ako sa mám)

ale ešte si na chvíľu

(pod viečkami)

rozprestrela

ten pocit

(keď si až
ráno
uvedomíš)

že to

čo si v noci počula

boli naše kvety

(bezstarostne

nesúce)

nazbierané svetlo

až
do Tvojich
najodvážnejších
snov

42.

keď na Teba myslím

keď sa mimo mňa

ustáli

aj to rozjašené

ticho

vo vnútri

cítiť

obrysy

obzvlášť

vzácných

myšlienok

(si tam)

(vidím Ťa)

ako sa dotýkaš

toho, čo už bolo

ako jemne prechádzaš

cez prítomnosť

aby si sa neskôr

opät'

pokúsila
objat' Tvoje túžby

(šepkám Ti
aby si bola trpezlivá)

že osud

*to sú spomienky
ktoré Ti ešte nepatria*

(usmievaš sa)

(a ja premýšľam
čo všetko Ti chýba
aby si bola ešte viac šťastná)

keď na Teba myslím

vo vnútri
som si nadosah

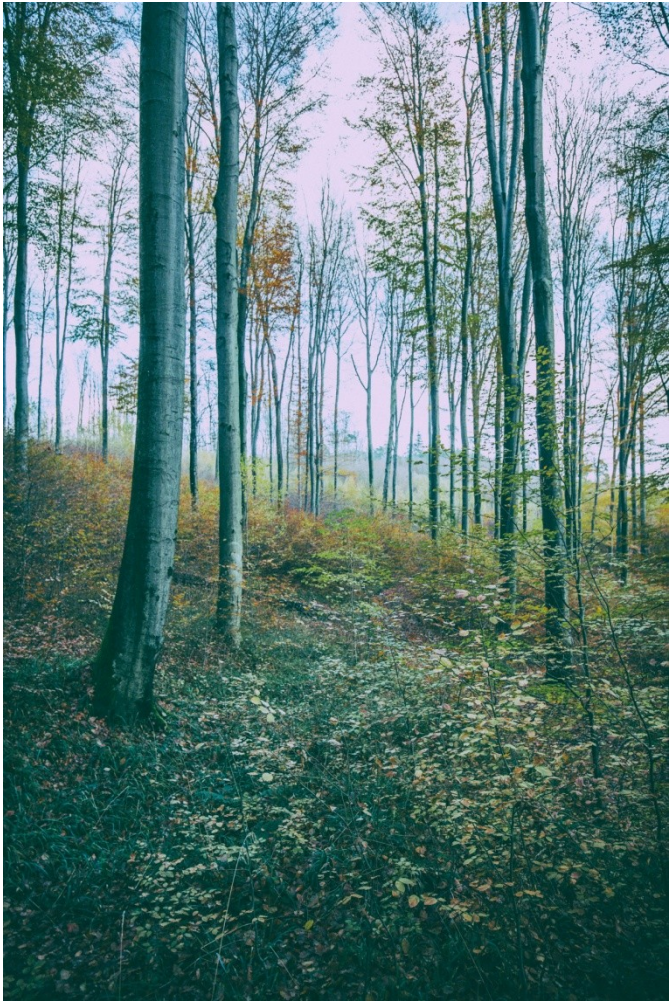
(si tam)

zakaždým
keď si ráno

pri zrkadle

na mňa

spomenieš

43.

P.S.:

niekedy
v lese
zatvorím oči

načúvajúc

(či

v

blízkom

strome

v kútiku

spí)

môj budúci list

končiaci na

"Kde si?"

"Chýbaš mi."

(alebo "Lúbim Ťa.")

44.

v dnešnom
sne

som Ťa videl

ako
prichádzaš

ako
zamyslene
sa
usmievaš

(ako
naše
pohľady
priľnú)

ako
sa
ma
ešte
neodvážiš
dotknúť

(ako si to všimnem)

(ako na kútiku pier rozpoznávam)

(že chceš niečo povedať)

ale

v

tom

medzi

nami

začne

poletovať

májový

dážď

45.

P.S.:

predstavoval som si
že Ťa nečakane stretnem

(že nás
čas
k
sebe
opät'
priveje)

(aj keď
možno
len na
okamih)

(váhal som

či by si to vôbec chcela)

ale už bolo neskoro

(už si bola pri mne)

premietalo

sa

posledné stretnutie

vlastne

spätne

všetko

čo sme

zažili

(až po chvíľu)

keď som sa niečo opýtal

a bolo cítiť

ako

kladieš

prst

na

moje

pery

(že netreba povedať to slovami)

že

to

čo vzniká

v srdci

(aj dnes)

(nemenne)

možno

vnímať

iba

srdcom

46.

P.S.:

aj keď teraz mlčíme
(v strede duše, naďalej)

zlievajú
sa
slová

(zopár z nich vidím)

ako svojsky

ako ticho

(hľadajú si miesta)

(a zatiaľ)

každé jedno

(o samote)

myslí

na Teba

P.S.2:

(aj keď teraz mlčíme)
cítiť

každý útek

(že je len ďalším návratom)

(pýtaš sa prečo)

(zabúdajúc)

že aj pri novej rieke

si to Ty

kto
zachraňuje
kvet

(a že si to Ty)

kto

kedysi

(neďaleko
od
domu)

ho
k
potoku

opatrne

priložil

P.S.3:

aj keď teraz mlčíme

(je nedeľné ráno)

ďakujem

(v strede duše)

že si pri mne

(že čakáme spolu)

na ďalšie

slovo

pri brehu

47.

keď sa prebúdzáš

(keď
cez
viečka

ešte
len
priebežne
vnímaš)

ako spoľahlivo

dych

obnovuje

Tvoj

život

cítiš moje šťastie

cítiš Tvoje šťastie

aj keď
v tej chvíli

sa
srdce

nezdržuje
slovami

keď sa prebúdzáš

z neznámeho
vnemu
počut'
rôzne
hlasy

a Ty rozpoznávaš

akoby

sa

niekto

pýtal

či v noci pršalo

(cítiš to na perách)

(chceš niečo povedať)

len

v tej chvíli

Tvoje srdce

sa

ešte

nezdržuje

slovami

keď sa prebúdzáš

spomenieš si na mňa

(podvedome)

(prechádzaš cez sny)

kde sme blízko

kde sa aj môj

dych

prestane

zdržovať

so

slovami

48.

láska

to
je
ten
vzácný
cit

ktorý
sa
zachytí

(zakaždým)

keď
sa
precedí

vzácná
bolesť

cez

vzácné

srdce

49.

myslíš

keď

sa

o

sto

rokov

(k

sebe

opäť

vrátíme)

že ma budeš ľúbiť

(že to bude ďalší život)

bez spomienok

na to
(čo sa medzičasom udialo)

ale že tú budú ľudia

(ktorí si
podvedome
premietnu)

ako sa
kedysi

pri nás oboch cítili

(myslíš)

(keď
sa
o
sto
rokov
vrátíme)

že ma budeš opäť ľúbiť?

(tak ako teraz)

že tu bude len jedno slnko

že sa mu budeme blížit'

(že pod stromami)

všetkým

utečieme

a

budeme

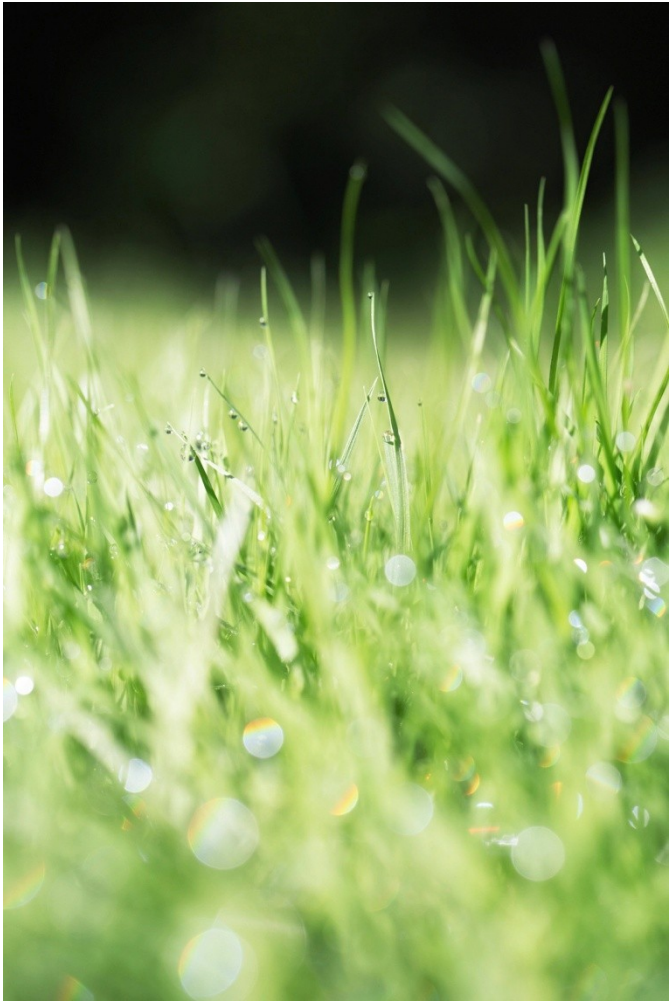
pokračovať

(nepozorovane)

v

dnešnom

bozku

50.

čas nezahojí naše slzy

(tie sú večné)

len sa
prenášajú

z
duše

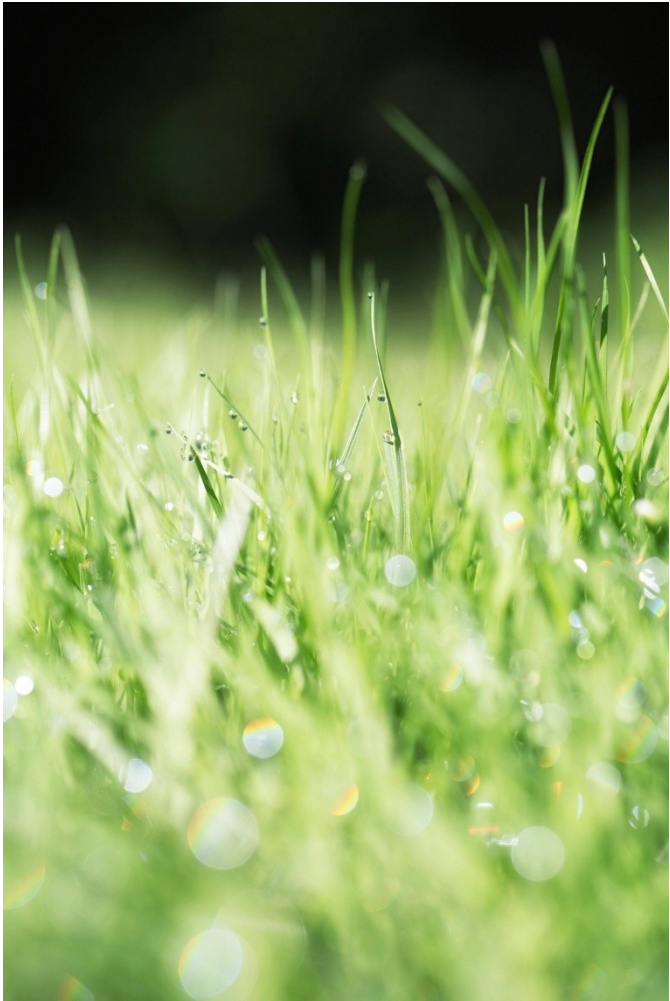
na
dušu

(preto
ani
nevieš)

odkiaľ sú tie

ktoré
pri
sebe

nosíš

(čas nezahojí slzy)

(tie naše)

(sa prekývajú)

sú

z

rovnakého rána

sú

z

rovnakého

svetla

(sú

z

rovnakej

rosy)

čas nezahojí žiadne slzy

(keď si pri mne ležala)

videl som

ako sa vrátili

(ako si

vníkala ich

chut')

hoci

sa

nikdy

nedotkli

Tvojich

pier

51.

ja viem
náš vzťah je farebný

(pamätáš, raz)

mi
takmer
povieš

že ma
miluješ

a vzápätí
na
srdci
vymeníš
zámok

(ale v tom si uvedomíš)

že to tak má byť

že

aj

medzi

svetlom

a

dažd'om

ešte

spí

nevinná

dúha

52.

P.S.:

dnes mi bolo zvláštne
(ťažko opísať ten pocit)

akoby to bolo už príliš dávno

(keď si sa naposledy ukotvila
v mojom srdci)

hoci

verím

že Ty by si našla aj iný spôsob

ako mi vyznať lásku

bol som tam

(kde si kedysi bývala)

(zatvoril som oči)

premýšľajúc

či sa ešte opakuje naša noc

keď sa niet kam ponáhľať

keď pod Tvojím oknom niečo povieš

(a nezáleží na tom...)

že sa už neskryjeme

pred

dažd'om

53.

to je to
nezameniteľné
na
tichu

že
keď
sa
vo
ho
vnútri

opýtaš

na

šťastie

nemusí sa meniť

(nemusí sa radiť)

(nemusí Ťa presviedčať)

(a

zároveň

Ti

neomylné

odpovie)

tým

ako

dýchaš

54.

P.S.:

celý deň na Teba myslím
(a premýšľam...)

keď odchádzaš od seba
(či si naozaj praješ)

aby som Ťa čakal
na
kraji

Tvojho srdca

či chodíš
(tajne)

zbierať

cudzie

kamene

aby si im dala nové meno

(aby si im dala nové číslo)

a keď budú všetky

(neposuvne)

na
sebe

povieš

s úsmevom

že

"tu sme doma"

P.S.2:

celý deň na Teba myslím
(a premýšľam...)

či vieš
že len vďaka snom

vidíme
v
tme

(že v noci)

cítiť
presne

ako prirodzene
nevyhnutné

je

byť

nadosah

P.S.3:

celý deň na Teba myslím
(a premýšľam...)

ako Ti to povedať

(ale neexistuje ten správny čas)

lebo aj moja prekonaná bolesť

(z obdobia
keď som Ťa ešte nepoznal)

teraz
celí

Tvoje

jazvy

55.

P.S.:

bol som
opäť
tam

(ved' vieš)

(nabádajúc
domyslené
tváre)

nech
mi
prezradia

aký
to
je
strom

(že nevedia)

a mne napadlo
že je teraz
všetko inak

že
je leto

že
je
ešte
svetlo

(že som sám)

a tak

ako
som sa
kedysi
pýtal

čo nas čaká

som
sa
dnes
pýtal

či

si

na

mňa

(niekedy)

vôbec

spomenieš

P.S.2:

bol som

po dlhej dobe

opät' tam

(s pocitom)

že

sa

rozprávame

(žc

sa

rozprávame

bez slov)

(a v tom

ako sa opýtaš

či som

rozlúštil

tiene)

zatvoril som oči

(premyšľajúc)

ako nám pripomínajú

koľko
sme
vstrebali
svetla

(ako sú tu pre nás)

keď
sme

(už pridlho)

plakali

bez

sĺz

P.S.3:

bol som

dnes

(po dlhej dobe)

opäť

tam

(ved' vieš)

(bola si pri mne)

(niečo sa

zmenilo)

(bol deň)

(priebežne pršalo)

(pribudol dotyk)

(nie som si istý)

(viem len, že)

(som zamlčal otázky)

(že si zamlčala odpovede)

ostalo

ticho

ponúkajúce

naším

slovám

najviac

možností

56.

poznáš ten pocit

keď

sa

zapozeráš

do

ohňa

keď

Tvoja

tvár

(zrazu)

cíti

len

teplo

keď

celé

Tvoje

telo

vníma

len
miesto

a
srdce

(Tvoje srdce)

(zrazu)

rozpoznáva

(v
popredí)

iba
čas

(poznáš ten pocit?)

keď

sa

zapozeráš

do

ohňa

je to akoby

si objavila

vlastné

čakajúce

myšlienky

(a pritom)

(som to bol ja)

(v
nádeji)

že

si

ich

raz

prečítaš

(že si pri nich postupne uvedomíš)

že ani
predtým

že
ani
dnes

(nikdy)

(nikdy)

nie

si

sama

v

Tvojej

samote

57.

P.S.:

chcela si vedieť
prečo sa vlakom
nedá
odísť
od Teba

keď
som
odchádzal

(objatie
bolo
silnejšie
ako
som
predpokladal)

(už si tu nebola)

v pozadí
rôznomodré
kopce
lemovali
horizont

(tie vyššie pritúlili k sebe oblaky)

(a za závorou dýchalo auto)

narýchlo

vpité

do

mora

žltých

stebiel

(v ktorých sa sem-tam mihlo niečo zelené)

ale

až

keď

odišiel

další

strom

ktorý

prerušil

môj

pohľad

na
polia

P.S.2:

boli
tam
aj
drôty
nasiaknuté
elektrinou

(viseli rovnomerne)

aby
stožiare

so zvesenými rukami
mali čo držať

(v trojradoch)

v tom

krdel'

sebestačných

vtákov

(jednopoohybovo)

(akoby bez použitia krídel)

zabočil ponad všetko

(dlhšie som zatvoril oči)

...predstavujúc si jeden z posledných
dní leta...

...posledné svetlo...

...ktoré sa ich vo výške dotkne...

...chvíľu po tom

ako zhasne

na dolnej časti listov

aj ten
najvytrvalejší
jas

predstavujúc
si
vyvážené
spojenia
vody

ako
hľadajú
cestu
medzi
zrýchľujúcim
vzduchom

spájajúc
sa

kvapka
po
kvapke

do
pravidelných
máp

(možno)

(aby sa udržali
na
skle)

predstavujúc
si

ako sa oboje
zároveň
deje

ako
sa
vôkol
všetko
mení

(a ja sa vzdialujem)

(ale
vo vnútri)

(vo vnútri
cítiť)

ako
mi
nemenne
chýbaš

ako keď
sa nepobozkáme

(hoci je naším zámerom vžiť
sa do nekonečnej noci)

ako keď sa neobjímame
(hoci je naším zámerom sceliť
náš výhľad na nebo)

ako keď odchádzame

(hoci je naším jediným zámerom ostať)

P.S..3:

to

len

(ak

by

si

chcela

náhodou

vedieť)

prečo

sa

od

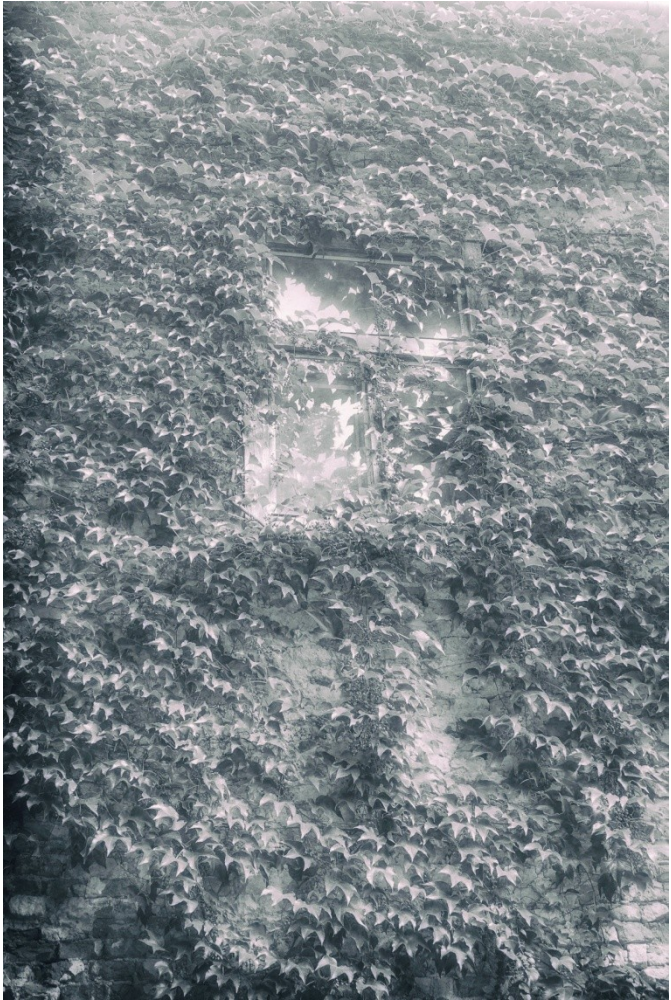
Teba

nedá

odísť

ani

vlakom

58.

len
som
Ti
chcel
napísat'

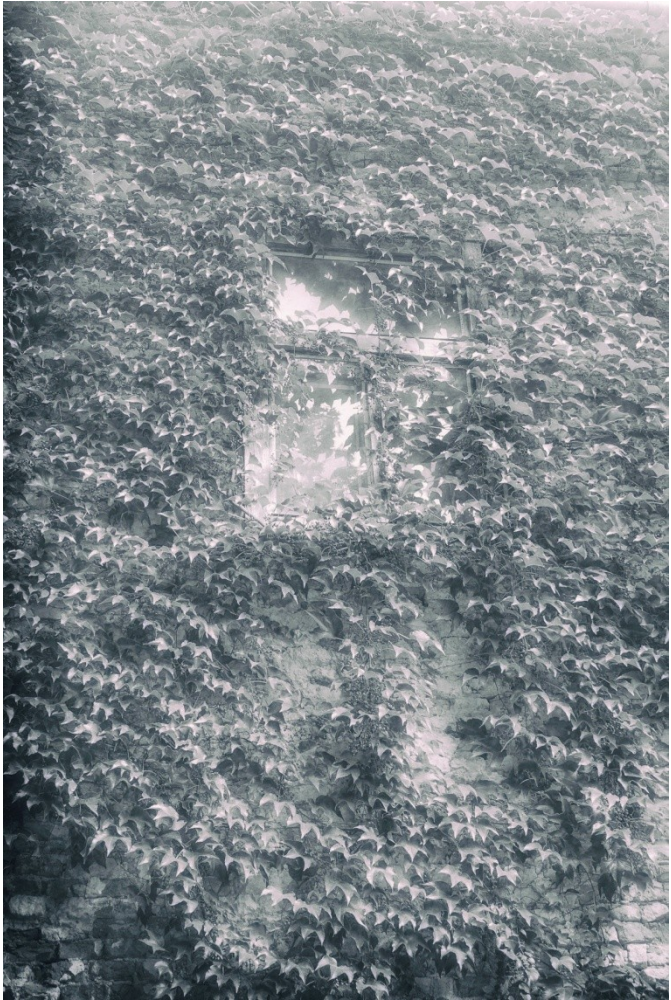
že
cez Tvoju
(bezbrannú)

dušu

zist'ujem

aké
to
je

do
seba
kričať

že Ťa

nadovšetko

milujem

že

ak

sú

na

diaľku

naše

zamlčané

slová

takéto

(že sa mi

nimi

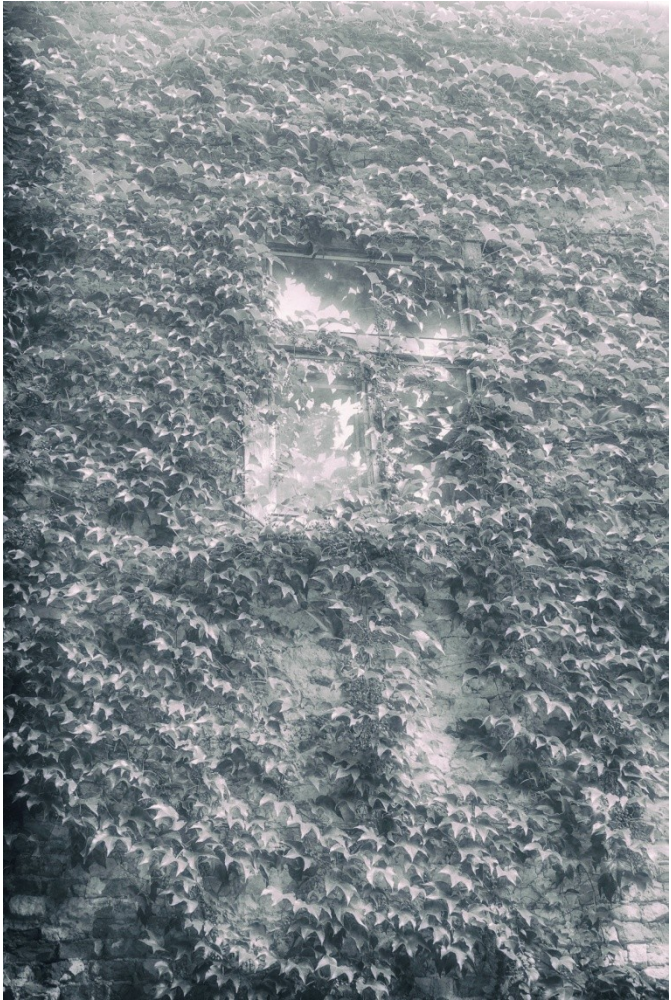
nikdy

nepodarí

opísať)

naše

dotyky

chcel som

Ti

napísať

že som sa mýlil

že

naozaj

existuje

zbytočná

bolesť

(ale dokým si tu)

verím

že

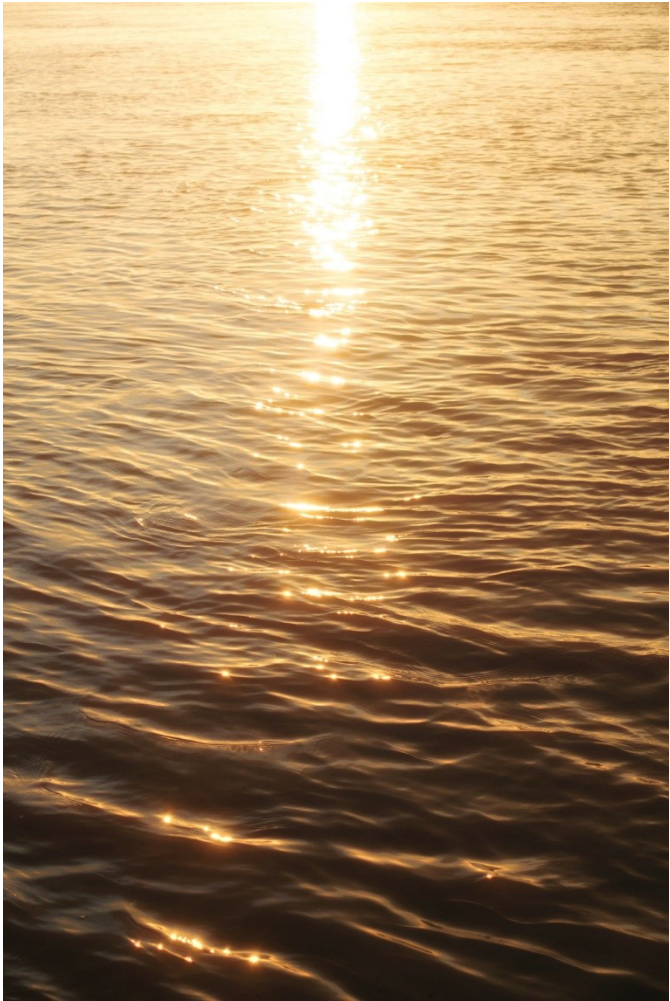
nebudem

sám

chrániť

naše

spomienky

59.

(pamätáš)

(ked' som Ti povedal)

že

ak by

si

sa

pozrela

na

seba

mojimi

očami

že

by

si

videla

ako

si

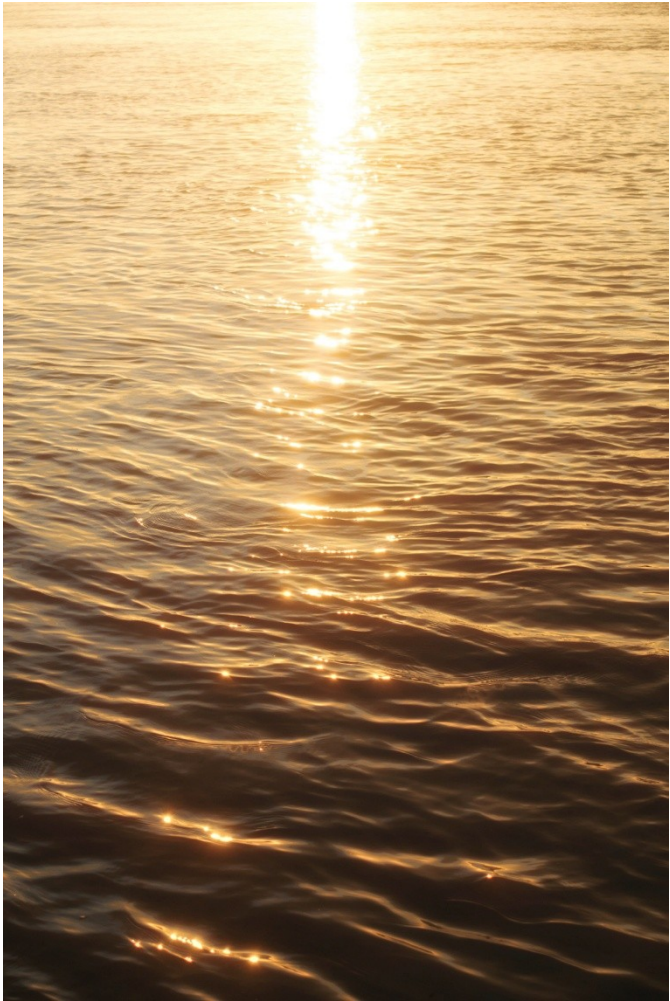
sa

už

dávno

naučila

lietat'

(že v Tvojom úsmeve
rozpoznať
pohľad)

(z
blízka)

do
našeho
oblúbeného
neba

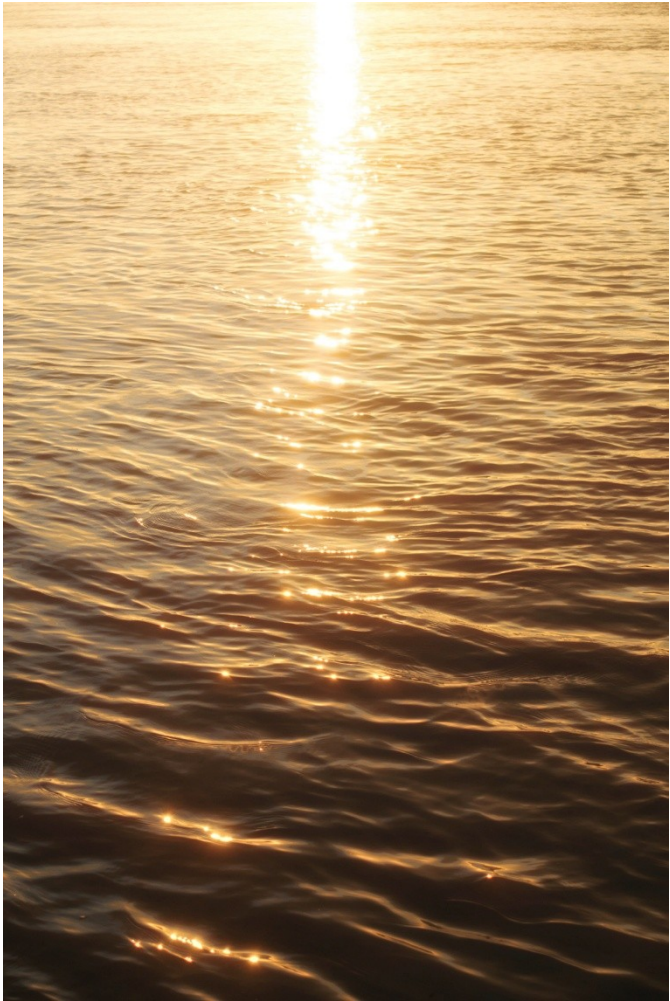
(v tom som si uvedomil)

že čo ak
by
práve
vtedy
boli
na
nich
slzy

(tak ako teraz)

(keď už viem)

že nie je možné

odzrkadlit'

toľko

krásy

(pamätáš?)

keď som Ti povedal

že zakaždým

keď

si smutná

(a sa

márne

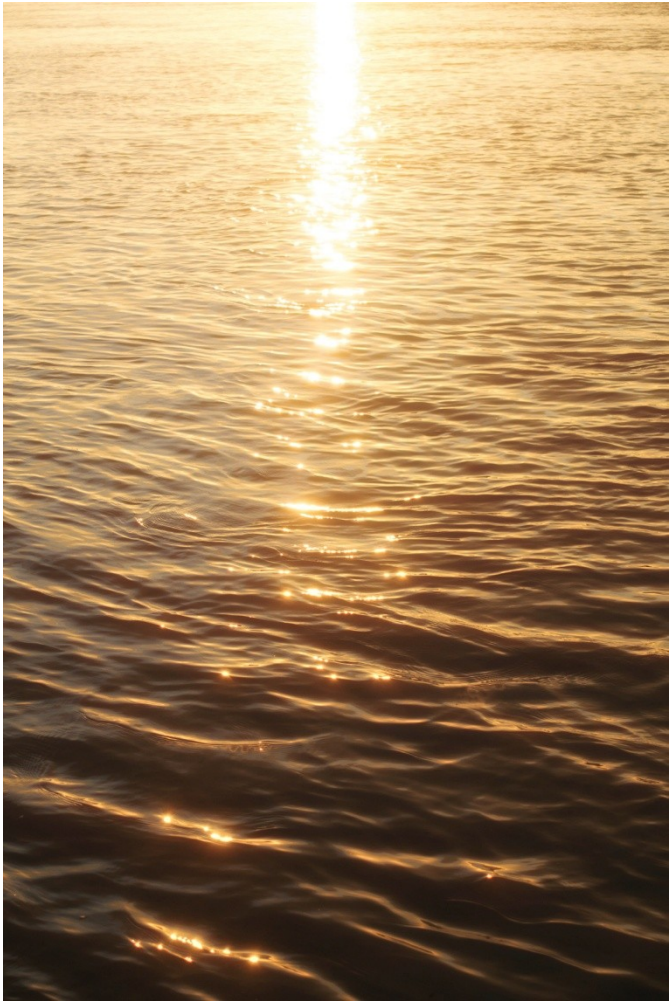
pokúšaš

zaspať)

to len preto

lebo

niekde

v

diaľke

(možno

až

na

druhom

kraji

Tvojich

myšlienok)

opäť

vychádza

slnko

60.

nabudúce

keď

budeš

pri

mne

(keď sa

prebrodíme

cez

spoločný

priestor)

keď na

konci

môjho

pohľadu

sa

zviditeľníš

Ty

a na konci

Tvojho

pohľadu

sa

zviditeľním

ja

pokoj prekryje

vnímanie

že

čas

plynie

rovnako

(že
si
v pravidelnom
odstupe)

odlamuje

kúsky

našeho

okolia

nezávisiac

od

vzácnosti

(nezávisiac

od

dĺžky

jeho

vzniku)

neúprosne

dohliadajúc

aby to budúce

sa

neobišlo

a to minulé

sa

neudialo

ešte

raz

(nabudúce)

keď

budeš

pri

mne

a sa spýtaš
prečo je na konci svetlo

keď je láska všetkého začiatok

(čo je vlastne prvým lúčom)

v objatí
nekonečnej
tmy

(nabudúce

keď

budeš

pri

mne)

keď sa Ťa spýtam

prečo

plačeš

keď
si
šťastná

Ti
poviem

že
sa
nič
nezmenilo

len
Ti
šeptom
prezradím

ako
veľmi
Ťa

ešte

stále

ľúbim

61.

P.S.:

ešte k tým textom

(ďakujem)

(ďakujem Ti moc)

že si ich čítala

že si im dovolila

vplieť

sa

do

Tvojich

myšlienok

vieš

(zistil som)

že
niekedy
je
ľahšie
nájsť

aspoň
tie
približné
slová

ako
prestáť
pred
sebou
utajovať

neomylné

(už
dávno

čakajúce)

slzy

62.

P.S.:

dnes
nadržanom

(minútu
pred
štvrtou)

vyšiel
som
von

(už ani neviem
čo ma zväbilo)

(pamätám si
tmu

na
samom
kraji

nasiaknutú

vodorovne

v

žltej)

pamätám si

ako

sa

niekoľkokrát

začali

do

seba

prelievať

ako

keď

niekto

otvorí

dvere

(ďalšie

a

ďalšie

dvere)

aby zistil

kam vedú

(odkiaľ prišiel)

alebo

aspoň

či

tu

je

sám

P.S.2:

možno

by

som

sa

tak

aj

cítil

ak
by
som Ťa nemal

stále

prítomnú

v
myšlienkach

(ak
by tu nebol tento svet)

v ktorom

ešte

spíš

(tak pokojne spíš)

netušiac

že

cez

to

všetko

sa

práve

rozochveli

tichoberúce

zvony

63.

(nezabudni)

že

o

tom

našom

(čo

sme

len

my

dvaja

zažili)

raz

povieš

"to je to miesto

to je ten čas

to je ten cit

(áno)

tá

spomienka

ktorá

dnes

bolí"

(nezabudni)

že

niektoré

slzy

sú

zo

snov

ktoré sme si

kedysi

priali

ktoré sme

pred

všetkými

uchránili

ktoré

nemožno

ničím

nahradiť

(a len my vieme)

že

sa

naozaj

splnili

64.

P.S.:

kedysi

som si bol istý

že keď na niekoho myslím

(rozhodne

a

bezpodmienečne

myslím)

že sa

ja

(možno neskôr)

(možno oveľa kratšie)

ale predsa len

zákonite

objavím

na druhej
strane

v
myšlienkach

(že do nich vkročím nečakane)

rozvlniac
ticho

tým
všetkým

čo

sa

nestihlo

povedať

P.S.2:

vedz

že presne tak

práve

teraz

na

Teba

myslím

(že napriek blížiacej sa tme)

Ťa

vidím

akoby

to

bol

ten

októbrový

deň

keď som
premyšľal
nad
Tvojimi
slzami

(že je v nich bolesť)

že je v nich láska

(no
hlavne
láska)

P.S.3:

viš

tá

voda

v nich

bola raz na nebi

(bola raz v strede dažďa)

bola raz vo víre rieky

bola raz aj časťou mora

(tou časťou

kde

vlieva

sa

do

svetla)

aby raz

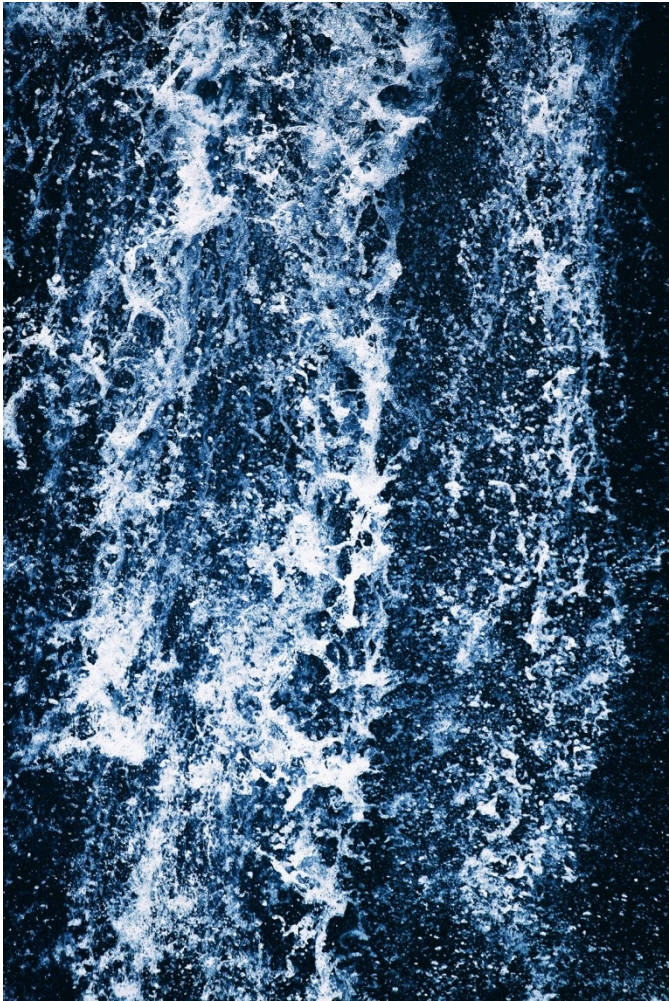
(neodtajiteľne)

pribudla

na

líci

u Teba

65.

P.S.:

keď pozorujem Tvoje slová

zvyknem premýšľať nad Tvojím hlasom

nad Tvojimi perami

Tvojím úsmevom

až kým sa prichytím

pri tom

ako

premýšľam

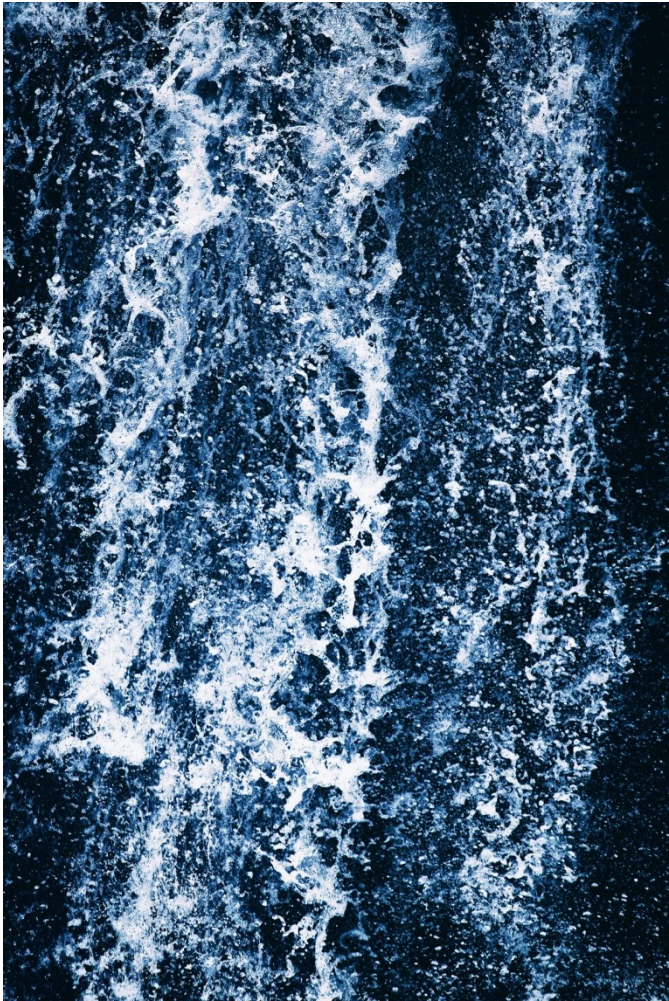
nad

každým

jedným

bozkom

(ako sme pri nich)

(opäť

a

opäť)

zabúdali

že sme sa vôbec

niekedy

stretli

akoby to

nové

(neopakovateľné)

predsa

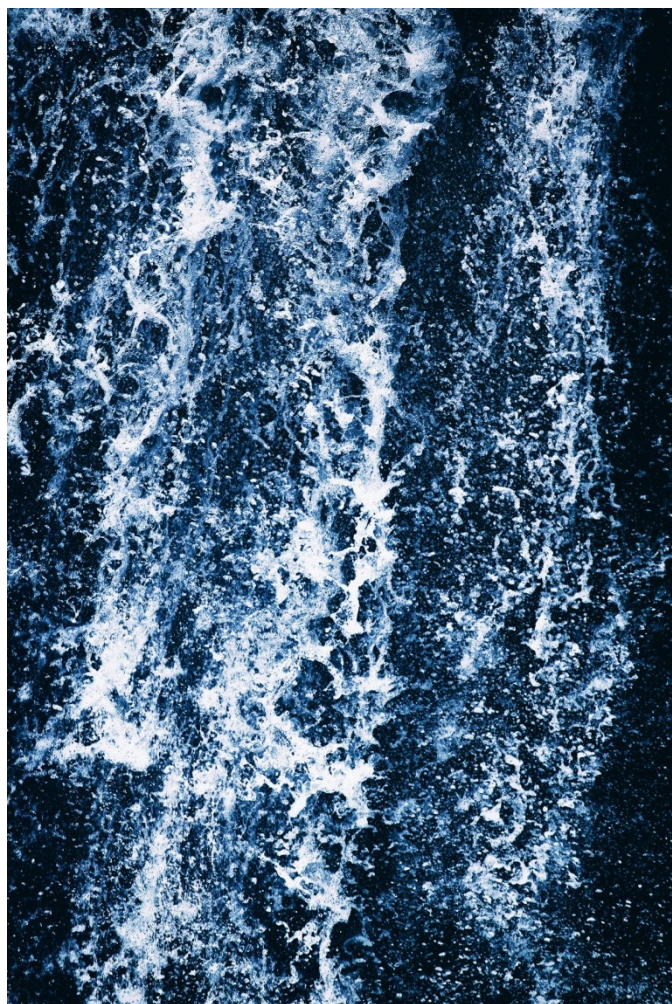
len

vyvíralo

zo

šifrovaných

spomienok

P.S.2:

keď pozorujem Tvoje slová

(netuším)

či tam nie sú aj tie moje

tie

ktoré si chcela počuť

tie

o ktorých si vedela

(že

by

zoslabli)

ak

by

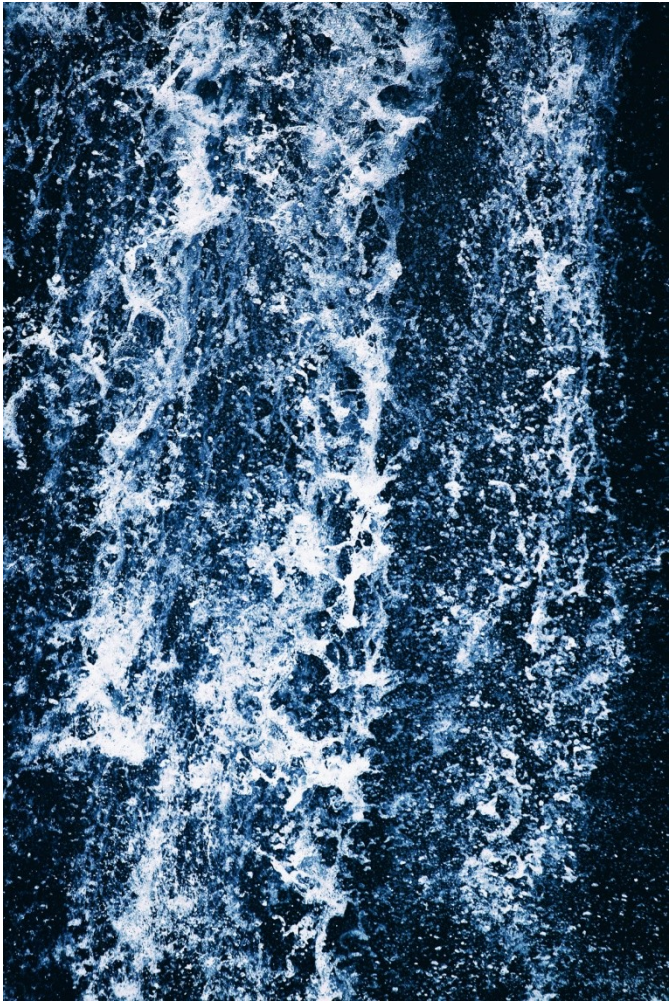
sme

sa

ich

pokúsili

povedať

P.S.3:

viš

keď pretrhnú

sa

okolnosti

niekto

obetuje

niekto

objaví

a

niekto

ešte

silnejšie

drží

svoje

srdce

66.

dnes som myslel na to, že moje slová, že moje fotografie, to všetko, čo priebežne o mne vieš, sú ako bójce, ktoré (zčasti podvedome) ukladám do času

(aby si videla môj svet)

v tých chvíľach, keď si poviem, že ak by si práve cítila to čo ja, ak by si práve videla to čo ja... bola by si priamo pri tom, ako na Teba myslím

(ako mi chýbaš)

ako pokúšam sa opäť narodiť

(a ako bránim sa opäť zomrieť)

dnes som myslel na to
že sa im možno vyhneš

(že budeš mat' strach)

že

sú

to

príliš

plytké

miesta

(ale v tom mi napadlo)

že aj keby

neexistovali slzy

dobrovoľná

samota

znamená

si

vystačiť

s

polovicou

najodvážnejších

snov

copyright © 2017 miloslav bartos

facebook www.facebook.com/blogmiba

homepage dychajma.com

email newdawnfades@gmx.at